

[Brorsen.]

skal jo ogsaa have Lov til at eksistere, det maa antagelig være Meningen, naar vi stadig vil oprette saadanne Brug. Men naar man drager en Sammenligning med dem, som efter Regeringens tidligere Forslag skal hjælpes, saa tror jeg nok, man maa sige, at de Folk, der er Tale om her i Dag, vil komme til at trænge lige saa haardt. Derfor tror jeg ikke, det hjælper meget, naar Ministeren udtaler, at de, der skal have Hjælp, er kun dem, der har erhvervet Brug inden 1933, for de, der er Tale om her, vil ogsaa blive vanskeligt stillet.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg finder Anledning til at takke for den klare Udtalelse, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) om Køge-Resolutionen, og ogsaa for den ærlige Tilslutning, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh gav. Det er rart en Gang imellem at se Folk bekende Kulør, Folk, som ganske aabent siger, at den Opfattelse, de har haft tidligere, vedstaar de ikke mere. Efter at de Herrer nu saa ærligt har taget Standpunkt, maa det til sin Tid blive Vælgerne, der skal afgøre, om de vil give de Herrer Tilslutning mere. Men det er ganske givet, at ved det nys afholdte Valg prøvede man paa at snakke lidt til begge Sider, og jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister tage lige saa klar Stilling til Spørgsmaalet om Køge-Resolutionen, som de to Herrer har gjort.

Clausager: Naar man har hørt paa denne Forhandling, skinner det tydeligt igennem, at der i Virkeligheden ikke er store Ting imellem; det er ikke saa underligt, for efter vore Forhold i Danmark kan man drive et lille Landbrug økonomisk og godt takket være vore Andelssammenslutninger. Vi har ogsaa alle sammen set og sikkert glædet os over de mange smaa, kønne Landbrug, hvor baade Mark og Stald er plejet paa en vidunderlig Maade, og det er i Sandhed et Arbejde, som giver sin Mand baade Tilfredshed og før i Dag ogsaa Udbytte. Derfor er det naturligt, at der ikke er store Ting imellem, men man kan alligevel

ikke lade være med at tænke ved sig selv: hvordan bliver Fremtiden? Er der Mulighed for de Brug, vi nu søger her at faa oprettet ved Fornyelse af Loven, hvordan vil det gaa dem i Fremtiden?

Den højtærede Landbrugsminister svarede paa det Spørgsmaal, om Regeringen vil befytte sig paa at skaffe Landbruget den størst mulige Udførsel, at hvis man kunde sælge for rede Penge, var der ingen, der havde noget imod det. Meget vel, saadan var det i gamle Dage, det er beklageligt, at det ikke er det længere. Nu kan man ikke det mere, og holder man sig strengt til det Udtryk: naar de kan sælge for rede Penge, skal de have fri Fart, ellers maa de ikke være vis paa, at de faar Lov til at udføre saa meget, saa er det meget betænkeligt, for jeg frygter for, at det vil være længe, inden vi kan sælge for rede Penge.

Nu siger man: Hvis I vil sælge Varer til os, maa I tage Varer igen, og vil Danmark af med Landbrugsvarer, maa vi tage Industrivarer i Bytte, navnlig færdige Industrivarer. Under Selvforsyningsperioden er der vokset en dansk Industri op, som kræver sin Plads og gør det med tilsyneladende Ret, fordi den tager ledige Folk fra andre Erhverv, som maa indskrænke, og sætter dem i Arbejde, og naar den Dag kommer, da der kan udføres flere Landbrugsprodukter, men vi maa tage flere Industriprodukter, kommer Industrien og siger: Det kan ikke gaa, saa gaar det os galt.

Det er, naar man tænker Sagen igennem, en mere alvorlig Situation, end mange tror. Det er fuldt ud berettiget at spørge Regeringen: Den Dag, vi staar over for en forøget Udstykning, er der saa Vilje, og er det jeres Bestræbelse at sørge for at skaffe den forøgede Landbrugsproduktion Afsætning? For det bliver en Forøgelse af Landbrugets Produktion. Husmændene, de 10 Husmænd paa de 10 Tdr. Land, kan producere og producerer mere end eet Landbrug paa de 100 Tdr. Land. Vil man saa sørge for at skaffe dem Afsætning? Men hvis man giver det Svar, Ministeren gav før: Kan I sælge for rede Penge, køre Venner, maa I nok, men ellers er det ikke saa sikkert, frygter jeg, at det bliver galt.

Vi har set i Bladene, baade i „Social-Demokraten“ og i et radikalt Tidsskrift, at Landbruget skulde ikke længere være